

Apám keze

*Fölemelte anyámat, mert úgy szerette.
Fölemelt engem, mikor nem tetszett a világ.
Beleringatott megálmódott világába,
azóta nem kerülhetem szavát.*

*Távolba néző kék szemével,
s kapanyéllal emelgette életét,
míg – mint a mesében – elindult világnak,
hogy bejárja velünk a féltekét.*

*Mikor visszaértünk szeméből nefelejcssek
hullatták már szirmukat fosztva,
bukdácsolva, nehézkesen, ahogy
májbajosan családját hozta.*

*Csikorgó kutakból merített.
Szavához láncolta a menni készülőt.
Kikísérni sosem kísért ki senkit.
Haraggal bocsátotta el az elmenőt.*

*A próféta tehetetlenségével jár-ke-
Maradva lehet csak – mint aki tudja,
s ha ellenállunk szigorú szavának,
az asztalt még ma is utánunk dobja...*